

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 6.

:: S prilogo „Angelček“. ::

V Ljubljani, dne 1. junija 1909.

Leto 39.

NA TELOVO.

Vzvihrala so v vetru
rudeča bandera,
in zvončki zapeli
so kot še nikdar!
Saj danes čez polje
gre zemlje in neba
Gospod in Vladar!

Oj, daj blagoslovi
poljane in trate
in polje cvetoče,
o dobri Gospod,
da bodo rodile
plačilo za delo:
stoteren nam plod!

Bogumił Gorenjko.

NA KRESNI VEČER.

Za goro že zahaja solnce,
luč dneva mrè, ugaša,
a nova luč ozarja holmce,
glasen se spev oglašà.

Pastir grmado suho vžiga,
čez ogenj skače, peva,
in jasen plamen kvišku šviga,
da od neba odseva.

Ugaša kres, spev potihuje,
domov odšel pastir je.
Nebo se z zvezdami posuje,
po hribih zopet mir je.

Tedaj pa čez sejatev mlado
prispeje Janez sveti
pa blagoslavlja kmetu nado,
da kaj imel bo žeti,

Mokriški.

